Kuuromykkäin Lehti.

N:o 1. Tammikuulla 1903. 8:s vuosik.

Tilaushinta:	Toimittajat:
1 mk. 50 p. vuodelta.	*I. Savolainen.* *K. Reponen.*

Matheuksen Evankeliumi 14 luku 12—21 v.

V. 12, 14. Johanneksen opetuslapset tulivat ja ottivat pois hänen ruumiinsa ja hautasivat sen ja menivät ja ilmoittivat Jeesukselle. Ja kun Jeesus sen kuuli meni hän sieltä pois haahdella erämaahan yksinänsä.

Herodes oli murhannut Johannes Kastajan. Ennen hän usein mielellään oli kuullut Johanneksen saarnaavan, mutta hän ei ollut sydämmeensä vastaanottanut Jumalan sanaa. Siten Herodes ei oppinut tottelemaan eikä tuntemaan Jumalaa. Hänen sydämensä joutui yhä kauvemmas pois Jumalasta. Sitten hän ei enää tahtonut, että muutkaan ihmiset saisivat kuunnella Johanneksen opetusta, vaan hän antoi tappaa Johanneksen, kun hän oli vankina.

Jumalan Pyhä Henki tahtoo viedä meidät Jumalan luo. Jollemme anna Hänen näin johtaa meitä

elämän tiellä, niin me yhä enemmän lankeemme syntiin. Emme nyt tiedäkään, miten syvälle me siten voimme langeta. Vaarallista on hyljätä elävän Jumalan sana.

Kun Johanneksen opetuslapset olivat haudanneet Johanneksen ruumiin, menivät he ilmoittamaan Jeesukselle, että Johannes oli kuollut. Silloin Jeesus tahtoi mennä erilleen kansasta voidakseen olla yksinänsä. Emme mekään tahdo olla vierasten ihmisten seurassa, kun saamme tietää, että rakas ystävä on kuollut, tahi kun sielumme haluaa rukoilla Jumalaa. Silloin menemme mielellämme yksinämme omaan huoneeseemme rukoilemaan. Jeesus tahtoi ja voi rukouksessa puhua taivaallisen Isänsä kanssa äärettömän paljon paremmin kuin me voimme.

Mihin Jeesus voi mennä, kun hän tahtoi olla yksin? Hän oli niin köyhä, että Hänellä ei ollut omaa huonetta eikä kotia maan päällä. Kuitenkin Hän oli maailman luoja, ja Hän olisi voinut omistaa kaiken. Mistä syystä Hän tuli niin köyhäksi? Hän rakasti sinua ja minua niin, että Hän tuli köyhäksi meidän tähtemme. Te tiedätte meidän Herramme Jesuksen Kristuksen armon, että Hän rikkaana ollessansa tuli kuitenkin teidän tähtenne köyhäksi, että te Hänen köyhyytensä kautta rikkaiksi tulisitte. (2 kor. 8: 9.) Saadakseen olla yksinänsä täytyi Jeesuksen mennä kauas ihmisasunnoista erämaahan.

V. 13, 14. Ja koska kansa sen kuuli, noudattivat he Häntä jalkasin kaupungeista. Ja Jeesus meni ulos ja näki paljon kansaa ja armahti heitä ja paransi heidän sairaitansa.

Kun ihmiset saivat tietää, että Jeesus oli lähtenyt erämaahan, menivät hekin jalkasin sinne. Toiset tahtoivat kuunnella Jeesuksen opetusta, toiset tahtoivat nähdä Hänen ihmetöitään. Jeesus siis ei saanut olla yksin erämaassakaan. Ihmiset häiritsivät Häntä sielläkin, vaikka Hän halusi olla yksin. Kuinka Jeesus silloin käyttäytyi heitä kohtaan? Suuttuiko Hän heihin? Ei suuttunut. Käskikö Hän heidän mennä pois? Ei käskenyt. Hän sääli heitä. Hän rakasti heitä. Jos vakavasti ajattelemme tätä tapahtumaa, niin se voi opettaa meitä vähän ymmärtämään, kuinka kaikkivaltias Vapahtajamme rakastaa ihmisiä? Ei kukaan maan päällä sääli eikä rakasta sinua niin paljon kuin Jeesus sen tekee. Hän pitää huolen sinusta nyt samalla tavalla kuin Hän ennen erämaassa piti huolen juutalaisista, jotka tulivat Hänen tykönsä. Jeesus on sama sääliväinen, hellä ja kaikkivaltias Vapahtaja nytkin kuin silloin, kun Hän maan päällä eli. Hän katsoo meitä, kun surut meitä vaivaavat, ja säälii meitä. Hän näkee meidät kiusauksissa, ja kun me syntiä teemme. Silloinkin Hän säälii meitä ja tahtoo meitä armahtaa. Toisinaan tunnemme me itse, kuinka suuresti me tarvitsemme Hänen säälivää rakkauttansa. (Jatk.)

Kuuromykkäin lehden lukijoille!

Vähän aikaa sitte olin kuuntelemassa erästä raamatunselitystä, jonka piti pastori J. O. Kilburn. Se oli hyvin opettavainen ja samalla helppo ymmärtää. Puheen loputtua minä kysyin pastorilta, saisinko panna Kuuromykkäin lehteen hänen saarnansa, sellaisena kuin voin muistista kirjoittaa sen. Hyvin ystävällisesti hän suostui tähän ja lupasi vieläkin itse kirjoittaa pääasiat lyhyesti. Sen hän tekikin, ja tämän johdolla olen kirjoittanut minkä muistan hänen selityksestään ja lähetän sen nyt lehteen päällekirjoituksella: Matt. Evank. 14 luku. Toivon että vielä vastedeskin saan lähettää teille samallaisia selityksiä.

Pastori Kilburn on englantilainen, mutta asuu Pietarissa ja matkustaa usein Suomessa puhumassa Jumalan sanasta kuuleville ihmisille. Hän sanoi minulle, että hän hyvin mielellään täten opettaisi kuuromykkiäkin ja sanoi teille, kuuromykille, sydämmellisiä terveisiä, jotka nyt tämän lehden kautta teille sanon.

Naema Helsingius.

Kuopiossa Joulukuulla 1902.

Meri!

Rakastan merta, se muistuttaa ijankaikkisuutta, aina kun näen meren, ihmettelen sen suuremmoista

komeutta. Ja kun on tyyni ilma ja aurinko leikkii säteillänsä meren tyynessä pinnassa, niin minusta tuntuu kun meri hymyillen katselisi ihmislasten pyrkimisiä. Mutta harvoin meri on tyyni sillä se usein pauhaa. Silloin se minusta kuvaa ihmistä, joka ei mistään löydä rauhaa. Katsellessani merta herättää se mielessäni syvää kaihoa. Vaikka en itsekään tiedä mitä kaihoaisin. Minusta tuntuu kun meri soittaisi aina suurenmoisia surusävelisiä laulelmiansa tai oikeammin huokaavia säveleitänsä, joita ei ihmislapset kumminkaan tajua. Silloin kun myrsky nousee on meri peljättävä katsella, sen laineet lyövät vihaisesti rantoja. Meri silloin mielestäni tulkitsee elämän murheita, työtä ja vastoinkäymisiä. Eikä maailmassa ole ainoastaan iloa ja riemua, vaan täällä on myös tuskaa ja täällä on työtä, täällä on myrskyä, täällä on yötä. Meri kätkee povessansa vaarallisia salakaria jotka usein vievät uhriksensa laivoja ja ihmisiä ellei perämies ole aivan tarkka.

Elämä on verrattu mereen, ihmislapset merellä kulkijaan. Älkäämme peljätkö kulkea maailman myrskyvää merta sillä korkein nimittäin ystävämme Jesus itse jos rukoilemme seisoo peräsimen luona, ja ohjaa heikkoa laivaamme eli purttamme ja aina silloin kun korkein ohjaa purttamme saavuttaa se, p u r s i nimittäin, aina viimein rauhaisan rannan, vaikka monasti matkalla nousee ankara myrsky ja välillä on pilkko pimeä, niin kumminkin rauhaisen rannan, se pursi viimein saavuttaa, jota itse kaikkivaltias itse ohjaa, ja kuka ei pyrkisi rauhaisaan rantaan.

Helsinki 1 p. lokak. 1902. *Hulda Hakala.*

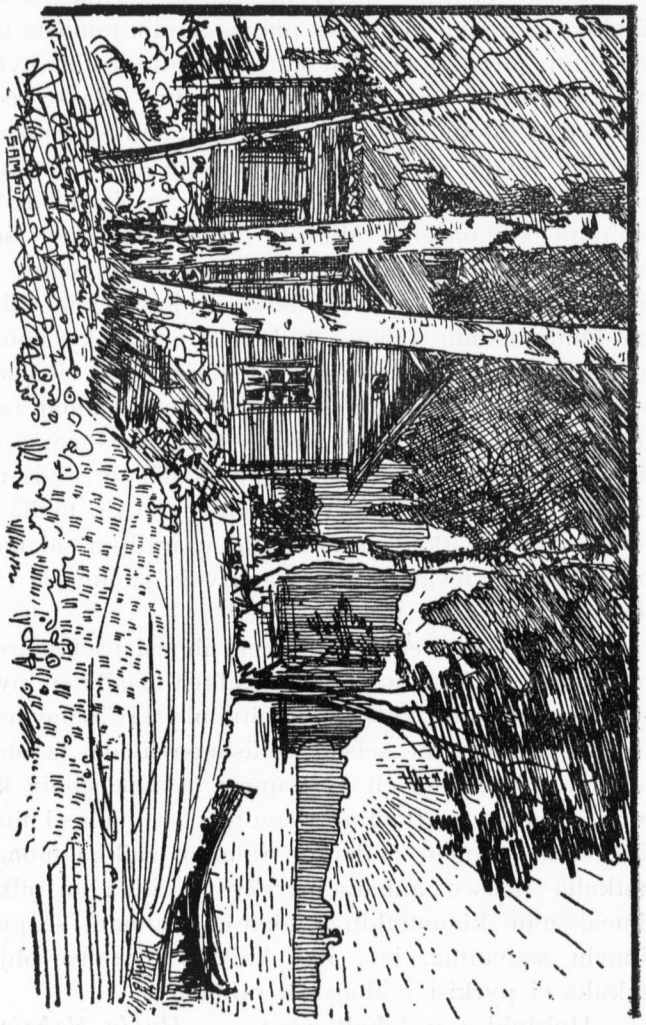

Koti.

Monta hyvää lahjaa on Jumala meille antanut. Yksi semmoinen on koti. Ajattele kuinka ikävältä tuntuisi sinusta, jos sinulla ei olisi kotia. Kotona saat olla rauhassa. Ei kukaan häiritse sinua kotona. Ei kukaan käske sinua pois kodista. Kun kylmä tuuli puhaltaa ulkona, lumi tuiskuaa, pakkanen puristaa nurkkia tahi sade hakkaa akkunan ruutuja saat sinä rauhan kodissasi, vaikka se olisi huonompikin. — Kodissa sinua äitisi pienenä holhoi ja kasvatti, sillä olet sinä enemmin saanut maistaa äitisi rakkautta ja isäsi hyvyyttä. — Muista kiittää Jumalaa siitä, että sinulla on koti.

Pidä kotisi aina rakkaana. Vaikka kotisi ei olisikaan niin kauniissa paikassa kuin tässä kuvassa, on se kuitenkin sinun omasi. Älä hylkää kotiasi!

Sinun tulee muistaa että sinulla on toinen koti. Se on vielä kauniimpi kuin maallinen kotisi. Siinä kodissa saavutat sinä vielä korkeamman onnen kuin maallisessa kodissa, jos sinä tahdot sinne tulla. Se on taivaallinen koti. Hyvä maallinen koti tahtoo sinua valmistaa taivaalliseen kotiin. Sinne tulee sinun pyrkiä. On ainoastaan lyhyt aika kuin sinä elät maallisessa kodissasi. Mutta taivaallinen koti on ijankaikkinen. — Vaikka kaikilla ei ole omaa kotia, tulee meidän kaikkien valmistua ja etsiä taivaalliseen kotiin.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Orimattila Niinikoski 19²/₁03.

Rakkaat Km. sisaret ja veljet.

Onnellista Uutta vuotta Jumalalta teille kaikille! Taas on yksi vuosi poistunut, kadotaksensa ajan äärettömään mereen. Paljon hyvää olemme, kuluneena vuonna saaneet Jumalalta osaksemme. Kiittäkäämmä Herraa sillä Hän on hyvä, ja Hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti.

Minä olen Jumalan kiitos ollut terveenä, jota samaa Herran armolahjaa, saan toivottaa teille kaikille. Minä olen tänä kuluneena vuonna saanut nähdä niin paljon kuuromykkiä. Ensin Helsingissä, jossa oleskelin 15 p. Syysk. 27 p. Lokakuuta. Ja sitten Jyväskylässä 15 p. Marrask. 19 p. Jouluk. 1902. Minua miellytti suuresti J:kylän kuuromykkäin koulu ja sen opettajat ja oppilaat, sitten 19 p. jouluk. läksin Jyväskylästä kotiini, toisten kuuromykkäin kanssa. Tampereella tapasimme muutamia Km. koulun läpi käyneitä kuuromykkiä, samoin Hämeenlinnassa, kello 1 yöllä saavuin Lahden asemalle, jossa olin yötä, seuraavana päivänä klo 6 40 m. aamulla astuin Loviisaan menevään junaan, toiset kuuromykät menivät Pietariin päin. 18 p. jouluk. oli Jyväskylän Km. koululla Joulukuusi iltama. Teki niin hauskan vaikutuksen silmälle nähdä yli 80 k:mykkää Joulupuun ympärillä. Johtaja pastori Luoma ja Pastorska pitivät rukoukset ja puhuivat viittaamalla K:mykille Jesus lapsesta ja joulun merkityksestä, sitten kun kuusen kynttilät olivat sammuneet jätimme hyvästi rakkaat opettajamme ja erosimme kukin eri tiellemme. Pysyvän muiston jätti joulukuusi iltama J:kylän Km koululla mieleeni. Huomasin sydämmellisen välin opettajien ja oppilaitten välillä, joka onkin sangen hyödyllinen koulun työlle ja menestymiselle. Olen saanut tänä jouluna 10 kappaletta joulukorttia kuuromykiltä, joista pyydän saada lausua suurimmat kiitokseni teille rakkaat sisaret ja veljet. Jos Jumala siunaa terveyttä minulle, niin minä koen auttaa onnettomia kanssa kärsiviäni niin paljon kun se on mahdollista, rakastan kaikesta sydämmestäni kaikkia kuuromykkiä, jo senkin vuoksi, kun Jumala rakkaudessansa on minutkin luonut kuuroksi. Ottakaa nyt rakkaat sisaret ja veljet yhteinen tervehdykseni. Jumala siunatkoon teitä kaikkia, voikaa nyt hyvin hyvästi,

Ps. 23.

Sisarenne

Hulda Hakala.

II.

Keurun Mäntän tehtaalla Marrask. 2 p. 1902.

Rakkaat k. m. lehden lukijat!

Kiiruhdan tervehtimään teitä, rakkaat kuuromykkä sisaret ja veljet. Kaikki kääntyy parhaaksemme, kun antaudumme Hänen omaksensa, ja pysymme Hänelle uskollisena loppuun asti. Siihen Herra Jesus

armossaan meitä auttakoon! Kiitos olkoon Jumalalle kaikesta, niin hyvästä kuin pahasta päivästäkin. Kaikki tulee Hänen armostansa. Välistä käy myötäkäyminen, välistä vastoinkäyminen. On ollut ikävä kesä, sateinen ja kylmä. Maan tuotteista ehkä moni aattelee, niinkuin Jeesuksen opetuslapset muinon: »mitä ne ovat näin paljolle» lukekaa (Joh. 6: 9). Mutta jos me muistamme käyttää nuo vähät varat, niinkuin Jeesus käytti ne pienet varat »kiittäen Jumalaa», niin ne varmaankin riittävät ihmeellisesti. Sillä missä jokapäiväistä leipää syödään kiitoksella, siinä on Jeesus itse jakamassa.

Viime toukokuussa kävin Jyväskylässä. Minä lähdin matkalle toukokuun 22 päivänä. Tulin pois kesäkuun 1 p. Minulla oli kovasti hauska siellä, mutta en oikein iloinen ollut siellä, sillä rakas opettajattareni rouva F. H. lepäsi tautivuoteella. Minä huokasin Jumalan tykö että Hän auttaisi hänen vielä entiseen terveyteensä, mutta jos Hän tahtoisi jo hänenkin kutsua pois niin että Hän ottaisi hänet tykönsä taivaaseen, ja antaisi meidän siellä toisemme tavata. Kiitos olkoon Jumalalle että kaikki muut olivat terveitä. Rakas opettajani neiti F. S. muutti pois J:kylästä Heinolaan, hän meni H. Seminaarin maantieteen ja voimistelu- sekä terveys opin opettajattareksi. On kovin ikävä häntä. Me pääsimme H. P. ehtoolliselle toukokuun 25 p. J:klän kaupungin kirkossa. Herra Pastori E. J. K. Luoma saarnasi hyvin lämpimästi Jeesuksen rakkaudesta, että monen silmistä kyynel virtana vuoti. Minä lausun kaikkein kuuromykkäin puolesta vilpittömät kiitokset Herra Pastori Luomalle

ja rouva H. Luomalle siitä suuresta uhraavaisuudesta minkä he ovat osoittaneet meille. Ja nöyrästi rukoilen että Jumala armostansa antaisi heille voimaa, siunausta ja terveyttä.

Syksy on jo tullut ja kunkin ihmisen elämän syksy on vielä kerran tuleva. Ja sen jälkeen tulee talvi, kun luonto nukkuu lumipeiton alla. Mutta talven perästä tulee kevät, silloin kaikki virkoo ja valmistuu kesälle ja kesän elämälle. On tuleva kesäaika Jumalan valtakunnassa, ikuinen kukkimis ja elämis aika. Sittenkun elämämme syys ja talvi aika on mennyt ohi. Me saamme toivoa sen päivän koittavan jolloinka kaikki ne, jotka haudoissa ovat, saavat kuulla Herran ääntä, ja he virkoovat jälleen parempaan elämään kuin mitä täällä on eletty.

Nyt on kovin myöhäinen ilta, siis nyt lopetan kirjeeni. Muistan aina ja ikävöitsen rakkaita opettajiani ja toveriani. Tuhansia terveisiä kaikille opettajilleni Jyväskylässä ja kuuromykille niin tutuille kuin tuntemattomille. Erittäin tämän lehden toimittajille. Jumala teitä kaikkia siunatkoon! Hyvästi.

Kunnioituksella:

Hilda Johanna Melanen.

Osoite: Vilppula, Mänttä, Vihinen.

III.

Orimattilassa v. $19^{24}/_{11}02$.

Rakkaat kuuromykät.

Minä tahdon ottaa kynäni käteen ja kirjoitan Kuuromykkäinlehteen kaikille lukijoille. Minä olen

ollut terveenä. Minä olen syntynyt Orimattilan pitäjässä Pennalan kylässä v. 18²⁹/₁₁78. Minä tulin kipeäksi 6 vuoden vanhana ja tulin lyömisen kautta kuuromykäksi. Nyt en voi kuulla enkä puhua. Tämä on ikävää, vaan meidän tulee kaikissa tyytyä Jumalan tahtoon. V. 1894 vanhempani lähettivät minun Jyväskylän kuuromykkäinkouluun, olen siellä käynyt 3 vuotta koulua. Pääsin Herran Pyhän Ehtoolliselle v. 1897, silloin loppui koulun käynti. Minä ikävöitsen muita rakkaita toveriani, jotka erosivat koulusta. V. 1897 kesäkuussa matkustin minä ja äitini, päätin ruveta työhön Helsinkiin. Syksyllä minä ja äitini matkustimme Helsingistä Pennalaan kotia. Neljä vuotta sitte minä matkustin Helsingissä. Ehkä olisin siellä tavannut kuuromykkiä koulutoveriani ja olisi ollut hyvin hauska. Minun isäni on kuollut 3 ja puoli vuotta sitten, äitini elää. Minulla on 4 sisarta ja 3 veljeä ja 1 veli kuoli lapsena. Sisareni on palvelijatar Lahdessa. Sisarella on mies Lappeenrannassa. Toinen sisareni on naimisissa Orimattilan Tönnössä. Kaksi veljeä ovat naimisissa Hausjärvellä. 1 veljeni on palkka työmies täällä, hän on nuori.

V. 1900 kuin olin käynyt koulun niin sitten menin Lahteen neulomista oppimaan 5 viikkoa. Nyt minä neulon kotona äitini luona Pennalassa. Minä teen työtä ompelijatarena ompelukoneella. Minä olen neulonut Helsingissä. Minulla on kovasti ikävä kotona täällä. Minä en voi puhua kenenkään kanssa. Minä ja mykkä Manda Malin olemme Pennalassa. Manda on piika Riihelän luona. Pennalassa on kuuromykkäsokea poika Anselm Jussila 23 vuoden vanha. Hän ei ole käynyt missään koulua. Johtaja Pastori E. J. K. Luoma oli Jyväskylästä tullut Lahteen 29 ja 1 päivä Heinäk. Elok. Pastorin rouva Helena Luoma, oli opettamassa rukoushuoneella kuuromykkiä 1 päivä Elokuuta kuuromykät aamupäivällä kello 10

läksivät kirkkoon johon kokoontui kansaa. Lahdessa oli hyvin hauska silloin kuin oltiin siellä kesällä. Kuuromykkiä oli 9 omasta Orimattilan pitäjästä. Minä sain kirjeen Pastori Luomalta, neiti Hulda Hakalalta, Maria Grönrosilta, Ida Vanhalalta ja Tilda Mariantyttäreltä. Minä tulin iloiseksi kuin sain heiltä kirjeen.

Ikävällä ilmoitan että minä tulin rintatautiin enkä ole oikein terve. Ensi vuonna toukokuussa keväällä minä tahdon mennä Jyväskylään.

Tervehdin kaikkia rakkaita kuuromykkiä niin tuttuja kuin tuntemattomia. Mutta yksi on, joka ymmärtää meitä, se on Jesus Kristus rakas Vapahtajamme. Puhukaamme rukouksessa hänelle kaikki asiamme, niin se huojentaa ja lohduttaa suruissamme. Oi kuinka paljon hyvää Jesus on meille tehnyt. Hän on ristinpuuhun naulittu, verensä vuodattanut meidän syntisten tähden. Kiitos hänelle ijankaikkisesti. Nyt me pääsemme Jesuksen veren kautta taivaaseen. Hän huusi ristillä Kaikki on täytetty! Hän täytti lain edestämme.

Lämpimät terveiset kaikille tämän lehden lukijoille, mutta erittäinkin tovereille ja Jyväskylän kuuromykkäin koulun opettajattarille ja opettajille. Jääkää Jumalan halttuun, sitä toivoo

Ystävyydellä

Hilda Andersson.
Joonantytär.

Orimattila, Pennalan asema, Koivisto.

Pieniä tietoja.

Kiitos!

Täten saan lausua sydämmellisen kiitokseni, Jyväskylän K:mykkäinkoulun Opettajille, minulle osoitetusta rakkaudesta ja ystävyydestä, ollessani kuukauden ajan luonanne.

Kiitos lämmin Teille kaikille!

Kunnioittaen
Hulda Hakala.

— **Kirjeen vaihtoa.** Viime joulukuun numerosta ja tästä numerosta on meidän täytynyt jättää pois monta kirjettä, kun eivät ole sopineet lehteen. I. Peltomäki, koetamme panna kirjeenne ensi numeroon.

— **Kuuromykkäin Lehden** tilaajat, jotka eivät vielä ole lähettäneet tilausrahoja viime vuodelta pyydetään ne nyt lähettämään. Muutamat asiamiehet eivät ole vielä lähettäneet kaikkia tilausrahoja vuodelta 1901.

— **Kuuromykkäin Lehden tilausmäärä** oli vuonna 1901 553 kappaletta. Viime vuonna eli vuonna 1902 oli Kuuromykkäin lehdellä tilaajia 449. Pääasiassa vaikutti tilaajain vähenemiseen köyhä vuosi. Se näkyy siitä että, maalla tilaajia oli vähemmän, kuin kaupunkein tilaaja määrä ei ollut sanottavasti alentunut viime vuonna. Vaikka Kuuromykkäin lehti maksaa ainoastaan 1 m. 50 p. lienee monelle kuuromykälle maalla vaikea luopua tästä rahasta. Ensi numerossa vertailemme tarkemmin näiden kahden ja tämän vuoden tilaus määrää eri paikkakunnissa.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistyksellä** oli äskettäin joulujuhla huoneustossaan Bulevardin 7:ssä. Saapuvilla oli noin 80 henkeä, joista useat olivat muilta paikkakunnilta tulleet viettämään »hiljaista» rauhanjuhlaa. Juhla alkoi hra Hirn vanhemman pitämällä rukouksella. Esitelmän piti toimittaja I. Hirn. Hauskan vaikutuksen tuntui katsojaan tekevän hra Hirn vanhemman esitys Värikki Stoolin tarinain runosta »von Konov ja hänen korpraalinsa». Muutamat kansalaiset olivat hyväntahtoisesti lähettäneet juhlaan joululahjoja ja muuta läsnä olijoille annettavaa.

— **Harvinainen vihkiminen.** T. k. 4 p. vihittiin Hääpiälässä avioliittoon kuuromykkäpariskunta, puuvillatehtaantyömies Juho Simola Tampereelta ja neiti Aliina Salin Hämeenlinnasta. Vihkimisen toimitti sekä puheella että merkkikielellä kuuromykkäkoulun johtaja varapastori A. Eliel Nordman Turusta. Työmestari G. Attila Tampereelta piti puheen vastavihityille ja kuuromykkä puuseppä Oskar Hatt talon isäntäväelle, kertoen samalla kuuromykkien opetuksen vaiheista huomauttaen, ettei kuuromykkien avioliitosta ole syntynyt kuuroja lapsia. — Tilaisuus oli juhlallinen ja vieraina oli kuuromykkiä ja kuulevia — Aamul.

— **Oikaisu.** Viime numerosta Kuuromyk. lehden tilausilmoituksesta on erehdyksessä jäänyt mainitsematta, että Kuuromyk. lehteä saa tilata Oulussa neiti E. Sereniuselta.

Ilmoituksia.

Surulla ilmoitamme että Taivaan Isä näki hyväksi ottaa luoksensa täältä murheen laaksesta Herran kansan lepoon meidän pikku poikamme Huugo Sakarin joka kuoli $^{23}/_{12}$ 1902. Elettyään täällä 3 kuuk. ja 12 p.

Iida ja Huugo Lindqvist.
Tervakoski.

Ilmoituş.

Kuuromykkäin lehti ilmestyy tänävuonna saman kokoisena kuin ennenkin vuonna ja maksaa se asiamiehiltä tilatessa 1 mrk. 25 p., toimitukselta ja postikonttorissa tilatessa 1 mrk. 50 vuosikerta. Lehteä saapi tilata Turussa pastori A. E. Nordmanilta, Kuopiossa neiti N. Helsingius'elta, Porvoossa neiti L. Aschan'ilta, Jyväskylässä pastorska H. Luomalta, Oulussa neiti E. Sereniuselta, Sortavalassa neiti H. Saukolta, Helsingissä neiti M. Sihvolalta, Tampereella mestari G. Attilalta, Viipurissa herra J. Pykäläiseltä, Vaasassa herra M. Mäkiseltä, Hämeenlinnassa herra Ilmari Saarikolta, Forsassa Bernhard Nybergiltä ja Porissa herra Anton Rosenvallilta.

☛ **Kuuromykkäin lehteä,** koko vuosikertoja vuosilta 1897, 1898, 1899, 1901 ja 1902 saapi ostaa Kuromyk. lehden toimitukselta Mikkelissä. Kukin vuosikerta maksaa 35 penniä ja kaikki viisi vuosikertaa ainoastaan 1 m. 50 penniä.

Sisältö: Matheuksen Evankeliumi 14 luku 12—21 v. — Kuuromykkäin lehden lukijoille! — Meri. — Koti. (kuv.) — Kirleitä kuuromykiltä, I, II, III. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

Mikkelissä, O. B. Blomfeltin kirjapainossa 1903.